

FILM FORUM

Af JOHS. MØLLER

Efter en periode at have været hårdt trængt af fjernsynet er den amerikanske filmindustri nu ved at finde balancen igen, oplyste den netop fra Hollywood hjemvendte *Kai Berg Madsen* i Film Forum. Der bliver i Amerika flere og flere friluftsbio-grafer, og desuden foregår der en stigende produktion af film til TV. De fleste store filmselskaber er gået i samarbejde med fjernsynet og er glade for det. Der fremstilles idag langt færre film i Hollywood end for fem år siden, men det var Kai Berg Madsens opfattelse, at der idag fremstilles flere gode film end tidligere. Om filmblokaden overfor Danmark hed det, at den overhovedet ikke bekymrede magnaterne i Hollywood. De producenter, Berg Madsen havde talt med, anede ganske simpelt ikke noget om bloka-den.

Direktør *Ove Sevel*, Nordisk Film jr., fortalte om sit selskabs eksport af korte film til Disneys TV-programmer for børn, og siden horte man om Disneys „Lady og vagabonden“, hvis formidling til Danmark er foretaget af samme selskab. Der blev givet oplysninger om, hvordan man omplanter et amerikansk lydbånd til dansk. Man fik indtryk af et fantastisk præcisionsarbejde, når det gælder at overføre den amerikanske originals banale sange og infantile dialoger til den danske version. Løsrevet fra billedet skaber sang og tale i Disneys tegnefilm indtryk af en uhyre kunstighed, ja virker næsten som et koncentrat af alt, hvad man finder ubehageligt ved amerikansk mentalitet. Den „morsomste“ af scenerne kunne end ikke måle sig med komiken i „Hveranden lørdag“, der ellers er det kummerligste, man har.

Udsendelsens tyngdepunkt lå i den afsluttende samtale mellem *Bjørn Rasmussen* og den store franske instruktør *René Clair*. Spørgsmålene var forstandige, og svarene interessante. Både den trætte stemme og flere af de ting, han sagde, fremkaldte indtryk af en lidt desillusioneret René Clair.

Han fastslog indledningsvis, at film altid først og fremmest har været forretning, men under denne forudsætning kan der nu og da skabes mesterværker, et begreb, der for René Clair var det samme nu som før. Om „Den store manøvre“ sagde han, at den er en dramatisk film, ikke en komedie, det er en

historie om tragisk kærlighed, der hele tiden har været tænkt med ulykkelig slutning. Men René Clair troede ellers ikke på den rene tragiske scene. Der er efter hans opfattelse et element af komedie i alting. Han vendte sig iøvrigt imod at lægge et budskab ind i en film, budskabet må fremgå indirekte. Idag er det store problem at finde frem til filmens dramaturgi, finde frem til den historie, der kan tale til flest mulige mennesker. René Clair sluttede med at bekende sig til den individuelt skabte film. Målet må være at fylde personligheden ind i det medium, der egentlig var beregnet til at beherskes af grupper.

EROTISKE MOTIVER I MODERNE DANSK FILM

Af IB MONTY

„The general erotic temperament of each country is reflected in each national cinema“. Således mener *Curtis Harrington* i en artikel om „The erotic cinema“ i *Sight & Sound*, okt.-dec. 1952, og det skal der nok være noget rigtigt i. Det er vist få film, hvor de så end kommer fra, der ikke under en eller anden form har *love interest*, bevidst og ikke mindst ubevidst røber filmene adskilligt om hjemlandets erotiske klima. For psyko- og sociologer må den amerikanske gennemsnitskærlighedsfilm således være en guldgrube med dens kompleks af traditionelle forestillinger og fordomme. Trods det store opbud af sex er kærligheden gennemgående opfattet på den mest elementære og ukomplicerede måde, og nuancerede og mere virkelighedsbetonede skildringer er meget sjældne, omend der er tegn på fremskridt i øjeblikket.

Det kan heller ikke være nogen tilfældighed, at engelsk og russisk film næsten ikke behandler kønnenes forhold til hinanden, selvom årsagerne dertil er vidt forskellige, eller at fransk film gennemgående beskæftiger sig meget dermed. I det sidste tiår er nogle af de mest dybtgående og seriøse skildringer kommet fra Sverige, hvor man imidlertid i modsætning til fransk films dyrkelse af den sunde naturlighed i højere grad har koncentreret sig om skildringen af det moderne menneskes erotiske konflikter og problemer.

Især i sammenligning med vort nordiske